

— 'Ο υποστράτηγος καὶ αὐλάρχης τοῦ Βασιλέως Κ. Κολοκοτρώνης ἐστάλη εἰς Λακωνίαν ὡς ἀρχηγὸς τῆς ἐκεῖσε διευθυνθείσης στρατιωτικῆς δυνάμεως· ἀνεχώρησαν δὲ συγχρόνως αὐτότε καὶ Βουλευταὶ πολλοὶ τῶν κατὰ τὴν Λακωνίαν καὶ Μεσσηνίαν ἐπαρχιῶν.

— Ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος μητροπολίτου Ἀγαθαγγέλου προσεκλήθη ὡς μέλος τῆς Συνόδου ὁ Αἰγίνης Σαμουήλ.

— Τῇ 20 Μαΐου τελεσθείσης τῆς ἐπετείου ἐορτῆς τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ πανεπιστημίου Ὁθωνος ὁ καθηγητῆς Κ. Κονττγόνης ἐξεφώνησεν ἄριστον λόγον περὶ τῶν ἐκ τοῦ ἱεροῦ κλήρου παλαιῶν διδασκάλων, ἀλλὰ καὶ περὶ θρησκείας καὶ ἐκκλησίας.

ΑΘΗΝΑ. — Ἀποδεικνύει ἱστορικῶς τὸ αὐτοκράτον τῆς Ἑλλ. ἐκκλησίας διὰ τῶν ἀποφάσεων, ὅσας ἐξέδωκαν διάφοροι ἐθνικαὶ Συνελεύσεις, ἀνασκευάζει τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Κ. Π. Σούτσου, εὐρίσκει καὶ καταπολεμῇ τὸν Κ. Βάμβαν ὡς παλινωδούντα.

— Ὁ Συνταγματάρχης Κλίμακας διατάχθη ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Λακωνίαν μετὰ τὴν διλοχίαν του.

— Ἀρσενία ἀνερπὴν εἰς τε τὴν Φιλώτιδα καὶ τὴν Ἀργολίδα, ἐκεῖ μὲν ὑπὸ τὸν Καλαμάταν, ἐνταῦθα δὲ ὑπὸ τὸν Σπατανιώτην. — Τὰ αὐτὰ λέγονται καὶ περὶ Αἰτωλίας.

— Μέλος τῆς ἀνακαλυφθείσης νέας ἀποτροπαίου ἐταιρίας ἦτο ὁ δῆμαρχος Τριπόλεως Μπιλάλης, Κοσμάς Φλαμιάνος (Κιφαλλῆν) ἐπανήσιος καὶ ἄλλοι πολλοὶ διαμένοντες ἐντὸς καὶ ἐξω τῆς Ἑλλάδος. Κατεσχέθη δὲ καὶ ἐπιστολὴ τινος συμβολικῆ πρὸς τὸν Παπουλάκην ἐκ Βλαχίας.

— Ἡ Ι. Σύνοδος ἀπεκήρυξε τὸν Χριστόφορον ὡς λαοπλάνον προτρέπουσα τοὺς χριστιανούς ν' ἀπέχωνιν αὐτοῦ.

— Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ Νομάρχης Λακωνίας Κ. Ὀρφανός· τὸν ἀναπληροῦ δὲ ὡς ἐκτακτος ἀπεσταλμένος ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς Κ. Δούκας.

— Εἰς τινὰς ἐκκλησίας τῶν Πετῶν ἐκαμον λιτανεῖαν ὑπὲρ τοῦ Χριστοφόρου. — Ἀνεκαλύθη δὲ καὶ εἰς τὴν καθέδραν Μεγασηλαιώτης μοναχὸς ἀνταποκρινόμενος μετὰ τὸν Χριστόφορον, τὸν ὁποῖον ὠδήγει ἄλλος Μεγασηλαιώτης Ἰγνάτιος.

— Νέα δυνάμεις ἐστάλη εἰς Μάνην δηλ. ὀκτὼ τηλεβόλα καὶ λόχος πυροβολιστῶν διοικούμενος ὑπὸ τοῦ Βότσαρη.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ. — Κατὰ τὴν δόξαν τῶν ἀνακαλυφθέντων συνωμοτῶν ἡ Ἑλλ. νομοθεσία εἶναι ἔργον τοῦ Σατανᾶ, τὸ Σύνταγμα ὑπόνοια τοῦ Διαβόλου, τὰ σχολεῖα ἐργαστήρια διαφθορᾶς καὶ ἀσεβείας, ἡ Ἑλλάς κινδυνεύει, διότι κινδυνεύει ἡ πίστις. Διὰ τὴν σωθῆναι αὕτη πρέπει νὰ πέσωσι μάρτυρες.

— Λέγεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις διέταξε νὰ συλληφῶσι καὶ ἄλλοι μοναχοὶ τῆς νέας ἐταιρίας οἱ μὲν ἐν Αἰγίῳ, οἱ δὲ ἐν Εὐβοίᾳ, οἱ δὲ ἀλλαχοῦ.

— Συνελήφθη καὶ ὁ Ἰγνάτιος μοναχὸς, ὁ ἐπικινδυνωδέστερος ἀπόστολος τῆς Ἰησοῦτικῆς ἐταιρίας· διότι καὶ παιδείας μέτοχος, καὶ πνεῦμα καὶ τόλμην κίετται.

Ὁ Φλαμιάνος, ἡ φαινομένη κεφαλὴ τῆς συνωμοσίας, ἐφυλακίσθη. Οἱ ἐν Ἀθήναις συλληφθέντες καλόγηροι ἀνακρινόμενοι οὐδὲν ἔκρυψαν. Εἰς τὴν Τρίπολιν ἀνεκαλύφθησαν ἐπαναστατικαὶ προκηρύξεις τοῦ Χριστοφόρου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΓΑΛΛΙΑ.

Ὁ Λουδοβίκος Ναπολέον ἐπιθυμῶν κατὰ πάντα τρόπον νὰ εἰρηνοποιήσῃ τοὺς λαοὺς καὶ νὰ ἐπαναγάγῃ ἐντελῇ τὴν ἡσυχίαν εἰς τὴν χώραν, ἐπεμψεν εἰς διάφορα αὐτῆς μέρη πιστοὺς καὶ συνετοὺς καὶ φιλοπάτριδας φίλους του, διὰ νὰ ἐξετάσωσι τὴν κατὰστασιν τῶν πνευμάτων, τὰς αἰτίας τῶν παραπόνων κτλ.

Τοιοῦτοι ἐπόπται ἀποβαίνουσιν ἀπραϊτῆτως ἀναγκαστοὶ κατὰ τινὰς καιροὺς· πολλάκις μόνον δι' αὐτῶν δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ μάθῃ τὴν ἀλήθειαν, ἡ ὁποία δὲν φθάνει συνήθως μέχρι τῶν Βασιλέων καὶ ἡγεμόνων· ἢ ἂν καταντῇ, συσκιάζεται ὁπωσοῦν καὶ ἀμαυροῦται, καθὼς τὸ φῶς ὅταν διαπερᾷ τὰ νέφη καὶ τὴν ομίχλην.

Ἐκ τῶν περιτοιχοῦντων τοὺς δυνάστας καὶ κρατιοὺς τῆς γῆς, οἱ μὲν δὲν ἔχουσιν ἱκανὴν πᾶρρησίαν, νὰ φανερώσωσιν ὅ,τι γνωρίζουσιν, οἱ δὲ κολακίους μᾶλλον τὰς ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας καὶ τὰ πάθη τῶν διὰ τὰ ἴδια συμφέροντα. Ἀλλ' ὁ ἀρχὼν τοῦ λαοῦ ἔχει ἀνάγκη νὰ συνομιλῇ συχνάκις καὶ μετ' αὐτὸν τὸν λαόν. Ὁ λαὸς δὲ οὗτος εὐρίσκειται μόνον καὶ κυρίως εἰς τὰς ἐπαρχίας, αὐταὶ ἀποτελοῦσι τὴν περιφέρειαν τοῦ κύκλου, τοῦ ὁποῖου τὸ κέντρον κατέχουσιν οἱ ἐπὶ ἡλῶδες τῆς πρωτεύουσας, ἔχοντες καὶ ἤθη καὶ ἔθιμα καὶ συμφέροντα πάντῃ ἄλλα παρὰ τὰ τοῦ ἔθνους.

Μεταξὺ τῶν ὀλίγων τινῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ἡνῆθησαν τὸ ὄρκιον τῆς πίστεως εἰς τὸν Ναπολέοντα, ἀναφέρονται ὁ διάσημος ἀστρονόμος Ἀββηγὼ καὶ οἱ στρατηγοί, ἀντίπαλοι δὲ κεκρυγμένοι τοῦ Ναπολέοντος, Λαμορισιέ καὶ Changarnier. Τοῦλάχιστον ὁ Ἀββηγὼ ἐσιώπησεν· ἀλλ' ὁ Λαμορισιέ καὶ Changarnier ἐμεγαλύνθησαν τόσον εἰς τὰς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀπολογητικὰς ἐπιστολάς των, ὥστε ἐδλαψαν πολὺ τοῦ ὀνοματὸς των τὴν φήμην. Ἰδιαιτέρως ὁμοῦ κατεστάθη γελοῖος διὰ τὴν κομπαστικὴν περιαιτολογίαν ὁ Changarnier. Ποτὲ Δημήτριος ὁ Πολιορκητῆς καυχώμενος διὰ τὰς νίκας του, ἢ ὁ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων Τιμόθεος δὲν ἤλειον καυχῆσθαι τοσοῦτον. Ὁ Καῖσαρ δὲν ἐμεγαληγόρησεν οὐτ' αὐτὸς τοσοῦτον περὶ ἑαυτοῦ.

Καὶ ὁμοῦ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ὅστις δὲν ἠθέλησε νὰ ὑποσχεθῇ πίστιν εἰς τὸν Ναπολέοντα ὡς καταπατήσαντα τοὺς θεσμούς καὶ ὡς ἐπίορκον, εἶχε ζητήσῃ ἀπὸ αὐτὸν τὴν ἄδειαν κατὰ τὸ 1849 νὰ εἰρήνισεν τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους ἀπὸ τὰ παράθυρα ἢ ὀλίγω δὲ ὑστερον συνώμνυε κατ' αὐτοῦ τοῦ Ναπολέοντος, διὰ νὰ ἀναρπάσῃ αἰφνιδίως καὶ νὰ τὸν κατακλίσῃ εἰς τὸ φρούριον τοῦ Βενσέν ἢ ἰδοὺ χαρακτηριστικὰ καὶ